

opført som Forøgelse af Indtægten 1,563,485 Kr. 66 Øre, saaledes at den samlede Indtægt derefter skulde blive 89,774,785 Kr. 74 Øre. Men samtidig er der paa Tillægsbevillingslovsforslaget opført adskillig Afgang i Indtægterne, væsentlig paa enkelte Poster under Statsbanedriften. Medens de $1\frac{1}{2}$ Mill. Kr., som jeg nævnede som Forøgelse af Indtægten, er fremkommen dels paa Statsbanedriften, dels paa Postvæsenet, idet man forventer at faa eller allerede har faaet disse forøgede Indtægter, er der ogsaa paa samme og navnlig paa Statsbanedriften adskillige forøgede Udgifter. Den største af disse Poster er til Kul. Kulpriserne vare jo i afvigte Finansaar stegne meget betydeligt. Der er saaledes paa Tillægsbevillingslovsforslaget under § 6, Statsbanerne, en Post, der er opført med 1,495,000 Kr., som i det allervæsentligste skyldes de stigende Kulpriser. Men der er flere Poster, der have foranlediget Afgang i Indtægten, og den Afgang, som maa opføres her og er opført, andrager 2,634,286 Kr. 19 Øre, saaledes at det, som er bevilget og kommer til Indtægt for afvigte Finansaar, bliver 87,140,499 Kr. 55 Øre. Det er Indtægtssiden, saaledes som den budgetmæssig vil komme til at fremgaa af Statsregnskabet efter Finanslov og Tillægsbevillingslov.

Vende vi os nu til Udgiftssiden, vil det ses, at den ikke har været synkende saaledes som Indtægtssiden, men betydelig stigende. Der var paa Udgiftssiden for Finansloven for 1907—08 bevilget 92,136,363 Kr. 77 Øre. Paa nærværende Lovforslag om Tillægsbevilling for samme Finansaar opføres som Merudgift 8,768,805 Kr. 29 Øre, altsaa en samlet Udgift af 100,905,169 Kr. 06 Øre. Trække vi nu herfra den før nævnte Indtægt, kommer der et Underskud frem paa 13,764,669 Kr. 51 Øre. Det er jo et betydeligt Underskud, som ikke kan undgaa at vække Opmærksomhed, men jeg skal ogsaa herom gøre et Par Bemærkninger. For det første findes af de 13 Mill. Kr.'s Underskud allerede de 4 Mill. paa Finansloven, nemlig 3,925,063 Kr. 69 Øre, saaledes at det forøgede Underskud ved Tillægsbevillingen kun bliver 9,839,605 Kr. 82 Øre. Ogsaa det er selvfølgelig et betydeligt Beløb. Af disse 9 Mill. Kr. ere noget over 4 Mill. Kr. Genbevillinger, og da det Beløb, Genbevillingerne andrage, væsentlig er det samme Aar for Aar, skal jeg ikke opholde mig videre ved det. Vi ville sandsynligvis til næste Aar faa en lignende Sum til Genbevillinger, og det er altsaa noget, som i

Virkeligheden ikke kan opføres som Underskud. Alligevel have vi et betydeligt Beløb tilbage. De største Summer deraf ere Bevillinger, som skyldes gældende Love. Jeg skal ikke opregne dem; der er Lønningslove, som ere gennemførte, Bevillinger, som skyldes Lovene om Tuberkulosens Bekæmpelse, og en hel Række lignende Bevillinger, som skyldes gældende Love. Det, der saa staar tilbage, er Nybevillinger, hvoraf der er nogle, men som ikke ere af den Art, at de, i alt Fald efter Ministeriets Skøn, kunne vække Betænkelighed, da de væsentligt have været tvungne nødvendige, og da man fra alle Sider har sluttet sig til dem.

Disse korte Bemærkninger om Tillægsbevillingsloven har jeg ment at skyldte det høje Ting at fremsætte. Jeg skal ikke opholde mig ved de enkelte Poster, men indskrænke mig til at anbefale Tillægsbevillingsloven til det høje Tings Velvillie.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Lønninger for Rektorerne og Lærerne ved Statens højere Almenskoler samt ved Sorø Skole og Opdragelsesanstalt.

(Første Behandling findes i Tidenden, Sp. 890; Udvalgets Betænkning i Tillæg B., Sp. 2523.)

Der var intet Ændringsforslag stillet.

Lovforslagets Indhold samt Spørgsmaalet om Sagens Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ordføreren (H. N. Hansen): Udvalget har ved Gennemgangen af Lovforslaget haft sin Opmærksomhed henvendt paa forskellige Punkter. Dette gælder saaledes den meget betydelige Forøgelse, der i Folketinget blev indsat paa Regeringens Forslag til Lønning af de Gymnastiklærere, der have faaet fast Ansættelse i Henhold til Lov af 31. Januar 1902. Men da det her drejer sig om et meget begrænset Antal Embedsmænd, som alle ere ældre i